

er under 50,000 Kr. En saadan Bestemmelse er vel vistnok hidtil usædvanlig, jfr. dog den svenske Lovs §§ 5 og 21, men de af os, der ere stemte for samme, finde den fra vor Side ubetinget anbefalelsesværdig. Vi mene navnlig, at Bestemmelsen i Udkastets § 2 om, at Aktiekapitalen mindst skal udgøre 50,000 Kr., uden en saadan Forskrift faktisk ofte ikke vil komme til at betyde andet, end at den mindst skal udgøre 12,500 Kr., da Udkastets § 15 kun kræver 25 pCt. indbetalt, og da man altsaa kun behøver ved Indbydelsen til Selskabets Stiftelse for et Syns Skyld at sætte Aktiekapitalen til et fire Gang saa stort Beløb (af mindst 12,500 Kr.) som det, man mener at have Brug for, samt at Aktiekapitalen paa lignende Maade i en Mængde Selskaber faktisk kun vil komme til at udgøre en Fjerdedel af det Beløb, hvorpaa den lyder. For at opnaa Gennemførelse af den saaledes af flere af os ønskede fulde Indbetaling have vi endog været villige til at fastsætte Aktiekapitalens Minimum til et noget lavere Beløb end 50,000 Kr., — f. Eks. til kun 30,000 Kr. Vi mene derhos tillige, at en saadan Bestemmelse vil være af væsentlig Betydning saavel for Kreditorerne, som først derved faa en vis Sikkerhed for, at den opførte Aktiekapital virkelig inden en rimelig Tidsfrist kommer tilstede, som for de enkelte Aktieejere, i hvis Interesse det er, at der ikke paaheviler dem en ubestemt, mangeaarig Forpligtelse til at indbetale den manglende Del — indtil 75 pCt. — af Indskudet. — Nogle af os mene endvidere, at der, hvis en saadan Frist ikke sættes, bør gives en udtrykkelig Bestemmelse om, hvorvidt Pligten til at gøre Indskud bortfalder med Lovgivningens almindelige Forældelsesfrist eller ikke, hvad Udkastets § 23, som bemærket, lader staa uomtalt, samt at det derhos i saa Fald bør foreskrives, at intet Selskab i noget Aktstykke maa angive sin Aktiekapitals Størrelse uden at tilføje, hvor meget der er indbetalt paa samme,

jfr. det norske Udkasts § 54. — Naar vi have ment, at Fristen til Indbetaling af Indskud rettest bør udstrækkes til 5 Aar, er det, fordi vi ingenlunde overse, at det ved Stiftelsen af et Selskab, der f. Eks. skal eksperimentere med en ny Opfindelse, ofte kan være vanskeligt at vide, hvor stor en Kapital der dertil behøves, og at det vilde være upraktisk mulig allerede efter et Par Aars Forløb at maatte skride til en Forhøjelse af Aktiekapitalen efter Forskrifterne i Udkastets §§ 26—29, medens vi paa den anden Side finde, at den nævnte Tidsfrist er tilstrækkelig lang.

Vi andre have derimod ikke kunnet føle os overbeviste ved disse Betragtninger. Vi kunne nemlig ikke indrømme, at den Del af Aktiekapitalen, som repræsenteres af Grundfondsforskrivelserne, kun er et i egentlig Forstand fiktivt Aktiv, og vi nære derfor ikke nogen stærk Bekymring for Forsøg af den angivne Art paa at omgaa Reglerne om Aktiekapitalens mindste Størrelse. Vi mene derhos, at Udkastets Regler i § 23 og i § 35, om Forpligtelsen efter Grundfondsforskrivelsen frembyde enhver rimelig Garanti for Kreditorerne, og endelig finde vi ikke, at Aktietegnerne i denne Henseende have noget naturligt Krav paa Lovgivningens særlige Beskyttelse mod Følgerne af de Forpligtelser, som de selv ved Tegningen have paadraget sig. — I denne Forbindelse skal det endnu kun bemærkes, at det norske Udkast i § 34 positivt udtaler, at Aktieejers Forpligtelse til yderligere Indbetaling paa Aktien overhovedet ikke er Genstand for Forældelse.

Om Grundfondsforskrivelserne indeholder det norske Udkasts § 34 den Bestemmelse, at de ikke kunne transporteres og heller ikke gives som Sikkerhed eller tages i Udlæg for Gæld. En dertil svarende Bestemmelse have vi ikke fundet det rigtigt at optage i nærværende Udkast, idet dens Rigtighed efter Lovgivningens almindelige Regler synes meget omtvistelig, i alt Fald i den Almindelighed, hvori den